

[Holstein.]

Eksportpolitikken om. Saa maa vi drive Handelspolitik, først og fremmest med det Formaal ikke at beskytte Hjemmeindustrien, men at fremme Eksporten af Hovederhvervets Varer og af de Industrier, som er Eksportindustrier.

Det Spørgsmaal turde derfor være berettiget at rejse nu, hvor Rentekonverteringen er sammenbrudt, og hvor man modsætter sig, i hvert Fald saa længe man kan, at gaa videre ad Kronesænkningens Vej — og jeg tillader mig at rette det til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, de Konservatives Fører her i Salen, som jo saa ofte har været Talsmand for den aktive Handelspolitik —: Hvorledes forstaaer det ærede Medlem Hr. Christmas Møller Begrebet aktiv Handelspolitik under disse erhvervsøkonomiske Vilkaar og Fremtidsudsigter for det danske erhvervende Samfund? Forstaaer han det saaledes, at det, det først og fremmest gælder om, er at lægge til Rette Toldpolitik og Importpolitik med det Maal for Øje i størst muligt Omfang at fremme Eksporten af Landbrugsprodukter og fremme Eksporten af Produkter fra de Industrier, som er Eksportindustrier? Og der er jo det mærkelige ved det, at de Industrier, som er mest egnede til Eksport, som har de bedste Betingelser for Eksport, nemlig Fødevarerindustrien i videre Forstand og Jernindustrien, er de mindst beskyttede.

Vil det ærede Medlem være med til i den aktive Toldpolitik at lægge Tyngdepunktet paa Fremme af Landbrugets og Eksportindustriens Afsætning i Udlandet? For det kan nemlig ikke ske uden at bringe Ofre og gøre Indrømmelser med Hensyn til, hvad vi indfører og maa indføre af forædlede Industrivarer fra Udlandet. Man kan ikke baade drive Hjemmeindustripolitik, som vi i Øjeblikket gør det i Ly af Valutaordningen, og samtidig drive en aktiv Handelseksportpolitik. Det kan man ikke, saaledes som Vilkaarene er i de Lande, hvor vi skal afsætte vore Landbrugsprodukter, og hvorfra vi til Gengæld skal tage Varer hjem til Danmark.

Saaledes som Handelspolitikken hidtil er formet, kan jeg ikke se rettere, end at den bidrager til yderligere at svække Hovederhvervets økonomiske Vilkaar. For Valutacentralen og Valutaordningen benyttes jo ikke fortrinsvis til at skaffe os forædlede Industrivarer fra de Lande, som kan fabrikere dem lige saa godt eller bedre end vi selv og billigere end vi selv; vi er inde i en Handelspolitik, hvor vi tager Varer ind,

navnlig Industrivarer, som i stort Omfang er dyrere og ringere, end vi kunde faa dem fra andre Lande. Den engelske Sterling-Klub er muligvis en fashionable og distingveret Klub; men det er en forbistret dyr Klub at være Medlem af for et lille Folk som det danske, naar man skal være Medlem af den paa de Vilkaar, som har faaet Udtryk i den dansk-engelske Handelstraktat, og tillige paa de Vilkaar, der praktiseres, som ikke har faaet Udtryk og som der ikke staaer noget om i den dansk-engelske Handelstraktat.

England har praktisk talt ikke lovet os og vort Hovederhverv noget som helst andet, end at de ikke vil stille os ringere end andre Nationer paa Kontinentet; for øvrigt kan England selv skalté og valte med sin Import af Landbrugsprodukter, som det har Lyst til: det kan lægge Told paa, det kan kontingentere, det kan gøre alt, hvad det har Lyst til med Hensyn til, hvad der er den økonomiske Livsnerve for os, uden at vi kan protestere derimod, saa længe vi ikke bliver stillet økonomisk daarligere end andre kontinentale Stater, der eksporterer Landbrugsvarer til det engelske Marked. Til Gengæld har England her i Landet faaet et Monopol paa nogle af sine vigtigste Eksportartikler, som vi ikke kan røre ved. Det har faaet en toldbegunstiget speciel Stilling for adskillige Industrivarer, som er blevet specificeret i den dansk-engelske Handelstraktat paa en saadan Maade, at andre Stater med Mestbegunstigelsesklausul ikke kan paaberaabe sig de samme Toldlettelser. Og endelig praktiserer vi jo det forfærdende i vor Valutapolitik at vi, ud over hvad England traktatmæssigt har Ret til, begunstiger den engelske Importør med Valutaattester for i størst muligt Omfang at importere alt, hvad vi har Brug for, fra England, uden Hensyn til om vi kunde faa det bedre og billigere, eller i hvert Fald lige saa godt og billigt, fra andre Lande, som vi har Chancer for at kunne eksportere til.

En saadan Politik er, hvis den fortsættes — og der er jo kun et Aar, til vi paa ny skal forhandle med England om en Handelstraktat —, ruinerende og underminerende for den danske Økonomi.

Vi har lige sluttet en ny lille Handelsaftale med den anden store Hovedaftager af danske Landbrugsprodukter, nemlig Tyskland; og jeg nærer ingen Tvivl om, at hvis man fra dansk Side vilde bringe Ofrene, de industripolitiske Ofre, saa kunde vi faa ikke alene midlertidigt, men varigt en langt større Afsætning af Landbrugsprodukter til Tyskland, end vi har i Øje-